

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

10. Dies Decemb. Christi est; de viâ iniquitatis ad viam veritatis reducere,
& deducere per eam. S. Bernard. in sermon. de expos.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

ut mea pulchritudo non sit formæ venustas, sed vitæ probitas. Quia

Dat probitas speciem: sed non species probitatem:

Qui probitate caret; nil sua forma valet.

10. DIES DECEMB.

Christi est; de viâ iniquitatis ad viam veritatis reducere, & deducere per eam. *S. Bernard. in sermon. de expos.*

Christus, I.
est frater
noster.

Prius necesse est, Christum sequi, quàm possimus assequi. Nec est, quod nos terreat viæ, quâ illum sequeris difficultas; quia teste Sapiente: (a) *Iustum deduxit Dominus per vias rectas.* De quibus ita Mellifluus Doctor: *Via Domini, via recta, via pulchra, via plena, via plana. Recta, sine errore, quia ducunt ad vitam: Pulchra, sine corde, quia docent munditiam: Plena multitudine, quia totus mundus est intra Christi sagemam: Plana, sine difficultate, quia donant suavitatem: Iugum enim ejus suave est.* Ambulans igitur per has vias, pervenies ad Christi cunas. Sequere Christum per semitas, per quas graditur: ut attingas ad prælepe, in quo nascitur. Sed prius quis, & quantus sit, quem sequeris: ut mente assequaris, ejus intima penetremus adyta. Non est homo in mundo, cui cor non funderetur præ gaudio, si perciperet immensos thesauros, qui absconditi sunt in Christo, & quos consequi posset per Christum. Fratres Josephi peribant ferè inediâ, & fame, quia nesciebant fratrem suum regnare in Ægypto. Quid hîc mortales affligimur in mundo: frater noster regnat super mundum in cœlo.

(a) *Sap. 10. Suprà.*

II, Gau-

II. Gaudete mœsti : exultate miseri : erigimini afflicti : sperate improbi : frater vester Jesus, ascendit super omnes cœlos, sedet ad dexteram Patris, est Rex cœlorum immortalis : si mihi non creditis, credite ipsi sic loquenti : (a) *Data est mihi omnis potestas in cœlo, & in terra.* Quid ille vobis non potest dare, cui data est omnis potestas? An aliud ad fidem faciendam requiritis testimonium? ipse qui testatur, sit Dei oraculum. Christum esse Dei Filium, est conspirans vox omnium. Audi Hilarium; (b) *Filium Dei, Dominum nostrum Iesum Christum, docentes, dum de eo testatur Pater : dum se seipso profitemur : dum Apostoli predicant : dum Religiosi credunt : dum demones clamant : dum Iudæi negantes, fatentur : dum ignorant, intelligunt gentes : ne jam ambigendum permitteretur, quod ignorandum non relinquebatur.* Itaque, quare tristis es anima mea? potius gaude gaudio magno : quia Frater tuus, tam certò est Deus, quam non incertum est, aliquem esse Deum : ipse dispensat divitias divinas pro suo arbitrio : largitur cœlestem gloriam pro suo imperio : gloriâ, & honore coronat quemlibet pro suo merito : non Angelum, non extraneum : sed fratrem tuum constituit Dominum domus suæ. Ad cælum admittet te, quia ad terram submisit se. Per suam sanctissimam Humanitatem via est, & ostium, per quæ sanctissima Trinitas ad nos venit : per quæ etiam ad eam transire, & in æternam mansionem apud eum facere debemus. Per eam portam ingredietur, & egredietur anima mea, & pascua inveniet amoris : ô ingredi animæ meæ! ô egredi! ô ire! ô sibi perire! ô per Christum transire, &

(a) *Matth. 28.* (b) *l. 1. de Trin.*

decemb.

Tessera.

989

& ad Deum pervenire! hæc porta Domini, justi intrabunt in eam.

III. Non hîc se stitit amor fratris nostri; ut esset via, & ostium ad Patris Regnum: quia jam eramus in paradiso exuti veste nuptiali, atque adeo nudi gratiâ: ideoque indigni gloriâ, prospexit nobis de regia purpura: quam ex omnibus venis, effuso sanguine tinxit, atque ita nuditatem nostram texit: hoc est, in se suscepit nostra scelera, & nobis dedit sua merita. Ut jam nacti fuerimus per ea strictum jus in hac vita ad Gratiam: post hanc, ad gloriam. Et quidem illa merita sic nobis à Christo data, pluris sunt ad quid impetrandum à Patre; quàm si nos ea ipsa opera, quæ Christus, & nos fecissemus: ut si nos fuisset, sicut Christus, illusi, flagellati, spinis coronati, cruci affixi pro Dei Gloria: infinities minoris fuissent meriti illa opera, quàm Christi: quia fuissent hominis peccatoris: Christi autem, sunt opera Dei. Vide igitur, quantum debes Christo: qui in se tua, ut satisfaceret pro eis, suscepit crimina: & ne pro iis patereris, sua tibi largitus est merita: qui tanta mala tibi abstulit, & tot bona contulit. Propter tot, quibus te liberavit, mala: & tot, quibus te cumulavit, bona, duæ in te exurgunt obligationes infinitæ: quibus, ut facias satis: unum hoc, qui innumera potuisset, à te postulat: ut sicut ipse satisfacit pro peccatis tuis perinde ac si non tu, sed ipse peccata tua patraisset: sic tu non aliter offeras Patri merita ejus Filii, quàm si tua illa forent: ac per illa tibi augeas tua merita, adeoque cumulum Gratia, ac Gloriam. Tu autem quæ hîc pateris, conjunge cum iis, quæ passus est Christus: & sine Deum hîc te ferire,

&

& in te scire: hoc enim est, per Christum ad Deum ire. Quia

Cum furit, atque ferit Deus: olim parcere quavit.

II. DIES DECEMB.

Descendit huc ipsa vita nostra, & tulit mortem nostram. *Augustinus l. 4. confess. c. 12.*

Christi in I.
tios bene-
ficia.

Quomodo pervenies ad eum qui est Vita: nisi per eum, qui est via? Per fidem Christi, imitando Christum, venimus ad Regnum Christi. Bellè Hilarius: (a) *Nos in erratica, atque in invia deducit ille, qui via est: neque illudit per falsa, qui Veritas est: neque in mortis relinquit errore, qui vita est.* Ecce hic quomodo per Christi misericordiam pervenimus ad ejus gloriam? Eramus ob nostra scelera execrabilis monstra, & spectra: per Christum facti sumus gratissimum caelo, & Deo spectaculum: Eramus in limine Averni: jam sumus in vertice Olympi: Eramus in faucibus tartarei draconis: jam sumus in Corda aeterni Patris: indigni eramus divinis oculis, jam digni sumus divinis amplexibus: eramus servi peccati damnandi in ergastulo orci: jam sumus filii Dei, coronandi in Regno caeli. Altiùs nos exaltavit Christi conjuncta cum Divinitate Humanitas, quam nos humiliaverat peccati nostri iniquitas. Acquiesceret nostra miseria, si extraxisset nos à tartaro, & reliquisset nos miseros in hoc exilio: sed non quievit misericordia Christi, nisi nos extulisset super caelos, & in caelis super Angelos. Nimiùm fecisset, si nos filios

(a) *L. I. de Trin.*